

[Statsministeren]

på dette spørgsmål, så jeg skal bare gentage: en værdistigningsafgift vil ikke øge boligudgiften. Den er som bekendt – det er markeret klart – en afgift, der kun skal erlægges ved salg af jord og fast ejendom, og da kun, hvis der er tale om ekstraordinært store indkomster eller fortjenester. Rentefradragsproblemet er på undersøgelsesniveau, og det vil i hvert fald ikke være noget, der fremkommer forslag om i denne folketingsssamling.

Hr. Bollmann sagde også i nogle bemærkninger til skatteministeren: da skatteministeren var socialdemokrat. Det har han da vist aldrig været, men ellers skal jeg såmænd ikke blande mig i den bemærkning.

Fru Kirsten Jacobsen var helt oppe på dupperne, som man siger, og skulle rigtig bruge de stærke ord. Det er sådan, som fru Kirsten Jacobsen plejer at gøre det, og det er jo et sprog, man kan forstå, det må jeg erkende. Men det er bare ikke et sprog eller en måde, hvormed man analyserer det faktiske problem. Dette her med at sige, at regeringen ønsker at gøre det til en forbrydelse at bo i eget hus, hvad er det dog for noget . . . nå ja, det må jeg ikke sige – hvad er det for noget mærkeligt noget at sige? Og parcelhusejerne, ih, hvor har de tålt meget, og nu skulle de have sidste skud for boven. Hvad er det for en måde at argumentere på, når det er uomtvisteligt, at de forslag, regeringen lægger frem, og som kommer til debat i morgen, netop har det formål at tilpasse boligudgiften, så den passer til en neddæmpet indkomstudvikling i den kommende tid?

Hr. Hagen Hagensen mente, at jeg havde givet et orakelsvar, og så sagde hr. Hagen Hagensen også, at jeg stort set kun havde gjort det, at jeg citerede, hvad der stod i min åbningstale i begyndelsen af oktober sidste år. Nu er det jo ikke unaturligt, at man citerer, hvad der er udgangspunktet for regeringens politik, den blev nemlig fastlagt i oktober sidste år, men i øvrigt sagde jeg da betydelig mere. Jeg redegjorde for ganske mange ting. Selv om min tale ikke var lang, så lykkedes det mig at gå problemerne igennem og analysere dem og pege på, hvad der var regeringens mere konkrete formål med de forslag, som vi har lagt frem.

Og så spørger hr. Hagen Hagensen på inquisitorisk facon: nu vil man gerne vide, om regeringen vil forøge beskatningen. Ja men herregud, der er konkrete forslag; man ved,

hvad vilkårene er, hvad betingelserne er. Svaret ligger i de fremlagte forslag, hr. Hagen Hagensen.

Hr. Erhard Jakobsen skal jeg kun gøre én bemærkning til, og det er i og for sig en positiv bemærkning – hr. Erhard Jakobsen ser helt overrasket ud. Jeg vil gerne takke hr. Erhard Jakobsen, fordi han i hvert fald også sagde, at han ikke havde til hensigt at gå ud og skræmme parcelhusejerne og sige, at det var noget forfærdelig noget, regeringen gør. Ja, se, når hr. Erhard Jakobsen kan sige det, så er jeg lige ved at tro, at det er noget temmelig godt og fornuftigt, regeringen laver. Det er i hvert fald efter hr. Erhard Jakobsens mening ikke noget forfærdeligt noget, regeringen gør. Det må være, fordi der i vores oplæg er en hensyntagen til det, som vel også hr. Erhard Jakobsen ønsker at man skal imødekomme i denne situation, især hvor man står med vanskelige forhandlinger på arbejdsmarkedet.

Til hr. Ole Olsen og hr. Bernhard Baunsgaard kan jeg vistnok ganske kort gøre den bemærkning, at de begge fremkom med betragtninger og synspunkter, som jeg vist har lov til at fortolke sådan, at de ligger ret så meget på den linje, som regeringens forslag har lagt op. Og så vil jeg i denne forbindelse nøjes med denne bemærkning og sige tak til.

Hr. Arne Bjerregaard sagde direkte, at det, regeringen havde lagt op til, vel måtte forstås som en håndsrækning til Landsorganisationen. Det kan jeg bekræfte at det er, ikke specielt til Landsorganisationen, men til det problem, der skal løses på arbejdsmarkedet. Det er den sammenhæng, der naturligvis er, og den bemærkning takker jeg også for.

Ja, jeg har ikke flere bemærkninger at gøre til talerne. Der er jo af skatteministeren svaret mere indgående på de meget specielle problemer.

Fjerde næstformand (Melchior):

Vi går til anden runde.

Bollmann (CD):

Jeg må begynde med at sige til statsministeren, der mener, at debatten i dag har været overflødig, at det bliver en gentagelse, for vi kunne jo ikke vide på det tidspunkt, vi stillede forespørgslen, at regeringen ville komme med de forslag på de to områder,